

VIRI:

KRAKAR, L.(2006): Ob poti rastem in sem poln prahu

KRAKAR, L. (1995): Skice spominov

JOŽEF, B. J. (2009): Lojze Krakar – iskalec biserov

DELO: Leto 48, št. 43 (22. feb. 2006), str. 22

Rast : revija za literaturo, kulturo in družbena vprašanja: Letn. 17, št. 6 (2006),
str. [568]-580

Sodobnost (1963), 1991, letnik 39, številka 11

Rokopisni oddelek NUK

SLIKOVNO GRADIVO:

-osebna zbirka Bože Krakar Vogel

-arhiv Knjižnice Črnomelj, KK Semič

-rokopisni oddelek NUK

-Flajšman, B. (1995): Sledovi časa

KOLOFON

Založila in izdala: Knjižnica Črnomelj, zanjo Anja Panjan Trgovčič, direktorica

Besedilo: Daniela Žunič, Bernardka Jakša

Lektoriranje: Terezija Tomaževič

Fotografije, oblikovanje in priprava za tisk: Roland Plut

Tisk: Tiskarna KAPUŠIN

Naklada: 200 izvodov

Semič, februar 2015

Publikacijo sofinancirala

Občina Semič

Iskrena hvala Boži Krakar Vogel za sodelovanje.

Lojze Krakar

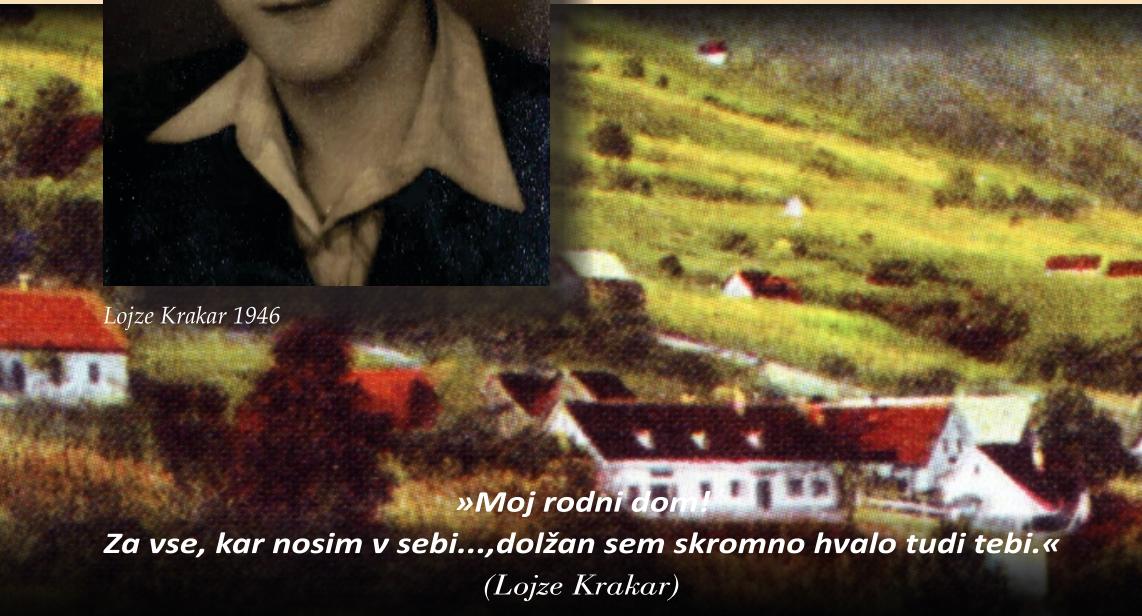
1926-1995

pesnik, novinar-urednik,
prevajalec,
literarni zgodovinar in eseijist

Lojze Krakar 1946

Daljši pesnitvi:

Ponočna potnica (pravljica v verzih) (1955)
Prišel je lev (pravljica v verzih) (1990)

Proza:

Skice spominov (1995)

in še

Od tod so bežale še ptice (1962)
Sredi zemlje stojim (1968)
Goethe in Slovenien (1970)
Goethe pri Slovencih (1972)
Prepletanja (1978)
Sodobna mongolska lirika (1979)
Leonie Nelly Sachs
(izbral, prevedel in spr. besedo napisal
Lojze Krakar 1979)
Buchenwald – zbornik (1983)
Krik (Beograd 1988)
Svjetlost velike katedrale (1989)
Zadarska revija (1991)
Izbrane pesmi (1995)
Pesmi od tam,
kjer se je smrt utrudila do smrti (1995)
Revija Sodobnost XLIV-1/2 (1996)
Wojtyla – Ljubezen mi je vse razodela
(nekaj pesmi prevedel Lojze Krakar) (1996)
Zmage in porazi pesnikov
– strokovna monografija (1998)
Ob poti rastem in sem poln prahu (2006)

Pesnik, novinar, urednik, prevajalec, literarni zgodovinar in esejist Lojze Krakar se je 21. februarja 1926 med semiškimi griči in zidanicami rodil materi Ani in očetu Jožetu. V Semiču je hodil tudi v osnovno šolo, srednješolska leta pa je preživiljal v Novem mestu, kjer je obiskoval gimnazijo.

Lojze Krakar

Predmeti iz osebne zbirke

Krakarjeva zelo bogata in ustvarjalna življenjska pot se je končala dan pred božičem, leta 1995.

Njegovo petdesetletno delovanje je močno čutiti v rodnem Semiču. V njegov spomin vsako leto prirejajo Krakarjeve dneve, v knjižnici je urejena zbirka njegovih del, pročelje muzejske stavbe pa krasí njegov doprsni kip. Kip človeka, ki je znal na svojstven, pristen in ljudski način opevati lepote svojega kraja in svojih ljudi.

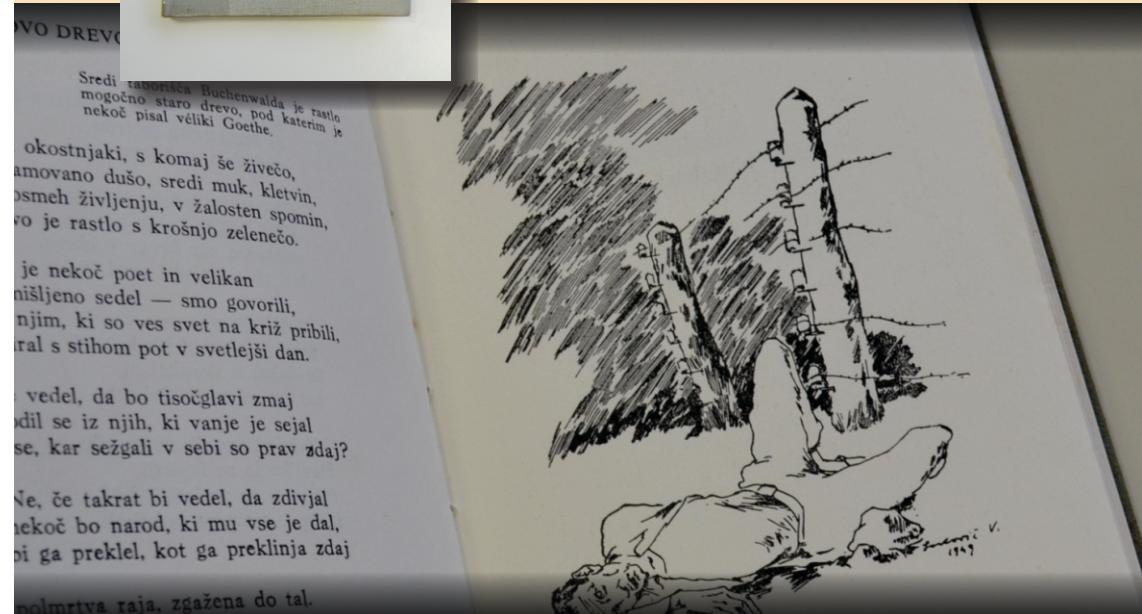
OB OBLETNICI USTANOVITVE
ZVEZE NOVINARJEV JUGOSLAVIJE
PODELJUJE
DRUŠTVO NOVINARJEV SLOVENIJE
SREBRNO PLAKETO
LOJZETU KRAKARIJU

za 25-LETNO DELO
v novinarstvu in
pri razvoju novinarstva
in novinarske organizacije
LJUBLJANA, 29. OKTOBRA 1972

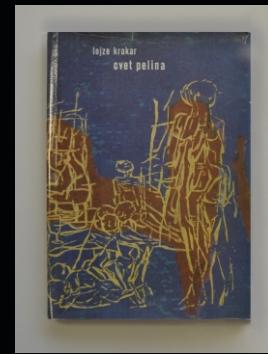
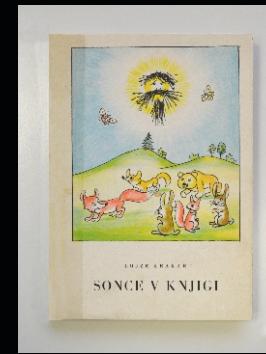
Jem

Plaketa Društva novinarjev

Lojze Krakar je svoj pesniški opus pričel s pesniško zbirko *V vzponu mladosti*, ki je bila hkrati prva pomembna pesniška knjiga mladega rodu. Gre za poezijo, ki so ji domači literati nadeli ime »taborična«, saj so v pesmih opisane vojne grozote in trpljenje v taboričih. Tej zbirki je sledilo še dvajset pesniških zbirk za odrasle, pisal je poezijo za otroke in mladino, bil je tudi dober in uspešen prevajalec..

Za svoje delo je bil Lojze Krakar večkrat nagrajen. Za svojo drugo pesniško zbirko *Cvet pelina* je leta 1962 prejel nagrado Prešernovega sklada, leta kasneje Levstikovo nagrado za zbirko *Sonce v knjigi*, istega leta je prejel prvo nagrado zagrebškega tednika *Telegram* za ciklus Med iskalci biserov, nekoliko kasneje, leta 1977, pa sta se nagradam pridružili še Kajuhova nagrada za poezijo *Umrite, mrtvi* in Prešernova nagrada za poezijo *Nekje tam čisto na robu*.

UPRAVNI ODBOR
PREŠERNOVEGA SKLADA
JE SKLENIL, DA DOBI

PREŠERNOVO NAGRADO

ZA LETO 1976
LOJZE KRAKAR
PESNIŠKO ZBIRKO »NEKJE TAM ČISTO NA ROBU«

Prešernova nagrada

Pesnik je deloval v času po drugi svetovni vojni in bil nekaj časa zelo tesno povezan z Menartom, Pavčkom, Zlobcem, Kovčem ter drugimi ustvarjalci tega časa. Vendar je hitro spoznal, da želi ostati zvest samemu sebi in sam razvijati svojo ideologijo o smislu bivanja.

Pesnik je ves čas svojega življenja močno vpet v domači kraj, v Semič, kar je moč začutiti v njegovih pesmih. S to tematiko se prične še bolj ukvarjati v svojih poznih letih. Te pesmi so polne ljubezni, topline, hvaležnosti do matere, deda. V rodni Semič se je Krakar zelo rad vračal, saj je tukaj našel svoj notranji mir, odmaknil se je od mestnega vrveža in je lahko svoje misli usmeril v pisanje njemu tako ljube poezije.

... jaz ljubim od vsegà srca
ta košček sončnega sveta:
svoj lepi rodni kraj ...

(Majski pozdrav)

To je bil čas, ko si je pričel utirati pot v svet, ki ga je odpeljala daleč od rodnega kraja. Zaradi razmer, v katerih se je takrat znašla celotna Evropa, je Lojze Krakar del svoje mladosti preživel v italijanskih zaporih in nemških taboriščih. Izobrazba je bila pri Lojzetu pomembna vrednota. Tako po vojni je končal gimnazijo, leta 1954 diplomiral iz slavistike ter 1970 doktoriral v Frankfurtu, in sicer z disertacijo Goethe pri Slovencih.

Taboriščna številka, boni za kantino

Knjižnica in Krakar

»**Moja prava domovina je še vedno moj rojstni kraj**«,

je v enem izmed intervjujev dejal **Lojze Krakar**. V njegovih pesmih je močno prisotna domovinska tematika, skozi katero na zelo pristen in čuten način opeva njemu tako ljub Semič. Ne glede na to, da je živel in deloval izven svojega rojstnega kraja, se je med svoje rojake vedno rad vračal. Tu so mu ob pogledu na semiško pokrajino privrele na plano misli in spomini na otroštvo, prijatelje, družino.

Krakar je v belokranjskem prostoru pustil zelo močno sled. Trudimo se, da ne bo šla v pozabovo. V ta namen je bila ob deseti obletnici Krakarjevih dnevov leta 2006 v Krajevni knjižnici Semič odprta spominska vitrina z njegovimi deli. Nekaj jih je podarila pesnikova hči, **Boža Krakar Vogel**.

V čitalnici knjižnice si obiskovalci lahko ogledajo:

Pesniške zbirke:

V vzponu mladosti (1949)

Cvet pelina (1962)

Sonce v knjigi (1962)

Med iskalci biserov (1964)

Umrite, mrtvi (1965)

Noč, daljša od upanja (1966)

Krik (izbrane pesmi, 1968)

Vdanost (1970)

Predlogi (1971)

Izbrane pesmi, ur. **Josip Vidmar** (1971)

Brinje - Na Strugi most (Pesniški list, 1973)

Nekje tam čisto na robu (1975)

Pesmi (skupaj z Minattijem in Menartom, ur. **Janko Kos**, 1977)

Sporočilo (1978)

Poldan (1980)

Romanje v Kelmorajn (1986)

Klinopisi (1988)

Pacem in Terris (1990)

»*Moj dom! Tam sredi hriba, ki ga osvetljuje mesec: med vinogradi, prav tako kot nekoč. Spodaj in zgoraj sosedove hiše in zidanice. Malo v levo železniški predor. Nad njim nekaj pogorišč iz časa italijanske okupacije. Potem železnica, pod njo cesta. Na vrhu hriba naša reber, pod njo naš vinograd.*«

S temi besedami se Lojze Krakar spominja svojega domačega kraja ob vrnitvi iz nacističnega koncentracijskega taborišča, ko je bil star komaj devetnajst let.

Semič 1910